List do Filemona

1. Paweł, więzień Chrystusa Jezusa i Tymoteusz brat, Filemonowi miłemu a pomocnikowi naszemu, **2**. I Apfii miłej i Archipowi, społecznemu naszemu bojownikowi, i zborowi, który jest w domu twoim. **3**. Łaska wam i pokój niech będzie od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa. **4**. Dziękuję Bogu mojemu zawsze wzmiankę czyniąc o tobie w modlitwach moich, **5**. Słysząc o miłości i o wierze, którą masz przeciwko Panu Jezusowi i przeciwko wszystkim świętym; **6**. Aby społeczność wiary twojej była skuteczna ku poznaniu wszystkiego dobrego, które w was jest przez Chrystusa Jezusa. **7**. Albowiem radość wielką mamy i pociechę z miłości twojej, bracie! iż wnętrzności świętych są ochłodzone przez cię. **8**. Przetoż choć mam wielką bezpieczność w Chrystusie, abym ci rozkazał, co przynależy; **9**. Jednak dla miłości raczej proszę, takowym będąc, to jest Paweł stary, a teraz i więzień Jezusa Chrystusa. **10**. Proszę cię tedy za synem moim Onezymem, któregom urodził w więzieniu mojem; **11**. Który tobie niekiedy był niepożyteczny, ale teraz tobie i mnie bardzo pożyteczny; któregom odesłał, **12**. Przetoż go ty jako wnętrzności moje przyjmij. **13**. Któregom ja chciał przy sobie zatrzymać, aby mi posługiwał zamiast ciebie w więzieniu dla Ewangielii. **14**. Ale bez woli twojej nie chciałem nic uczynić, aby dobry twój uczynek nie był jako z przymuszenia, ale z dobrej woli. **15**. Albowiem snać dla tego odłączył się był na chwilę od ciebie, abyś go zaś miał wiecznie, **16**. Już nie jako sługę, ale więcej niż sługę, to jest brata miłego, zwłaszcza mnie, a jako daleko więcej tobie i według ciała, i w Panu. **17**. Przetoż maszli mię za towarzysza, przyjmij go jako mię. **18**. A jeźlić w czem niepraw, albo ci co winien, to mnie przyczytaj. **19**. Jam Paweł napisał ręką moją, ja nagrodzę, żeć nie rzekę, iżeś mi i samego siebie winien. **20**. Tak, bracie! niech cię w tem użyję w Panu, ochłodź wnętrzności moje w Panu. **21**. Pewien będąc posłuszeństwa twego, pisałem ci, wiedząc, że i więcej, niż mówię uczynisz. **22**. Zaraz mi też i gospodę zgotuj; albowiem spodziewam się, iż wam przez modlitwy wasze darowany będę. **23**. Pozdrawiają cię Epafras, spółwięzień mój w Chrystusie Jezusie, **24**. Marek, Arystarchus, Demas, Łukasz, pomocnicy moi. **25**. Łaska Pana naszego, Jezusa Chrystusa, niech będzie z duchem waszym. Amen.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.